

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/64/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321200938
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5321200938.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo, IČO: 31 622 704, Gočárova 252, Čadca, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s. r. o., IČO: 36 866 849, Potočná 2835/1 A, Čadca, proti žalovanej: R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. E. XXX, Y. E., o zaplatenie 21,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti platobnému rozkazu Okresného súdu Čadca č. k. 7C/23/2021-20 zo dňa 05.05.2021, čo do výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Platobný rozkaz okresného súdu vo výroku II. o trovách konania **p o t v r d z u j e** .
Vo zvyšnej časti zostáva platobný rozkaz okresného súdu **n e d o t k n u t ý** .
Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozhodnutím - platobným rozkazom Okresný súd Čadca (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uložil žalovanej povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu, zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 21,50 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21,50 eur od 12.04.2018 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 32,96 eur alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na súde (výrok I). Žalovanej ďalej uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 16,50 eur /súdny poplatok za žalobu/ a trovy právneho zastúpenia vo výške 65,93 eur /2 úkony po 16,60 eur + 2 režijné paušály po 10,87 eur + DPH vo výške 10,99 eur/ na účet právneho zástupcu žalobcu (výrok II.).

2. Proti uvedenému platobnému rozkazu žalovaná (ďalej aj „odvolateľka“) podala odvolanie, čo do výroku o trovách konania, v ktorom nesúhlasila s uložením povinnosti zaplatiť žalobcovi trovy konania, argumentujúc tým, že o dlhu, ktorý si uplatnil žalobca titulom dodaného vodomeru, nevedela, keďže sa k nej nedostala faktúra, ktorú na jej meno vystavil žalobca. Na druhej strane, ale uvidela, že si je plne vedomá zodpovednosti zaplatiť poskytnutý vodomer. Až do momentu vydania platobného rozkazu, žiadne upozornenie o nezaplatenie dlhu a už vôbec nie predžalobnú výzvu nedostala. Odvolateľka preto žiadala, aby boli prehodené aj ďalšie sankcie voči jej osobe (trovy konania právneho zastúpenia a režijne paušály), pretože, ak by o nejakej dlžobe vedela, určite by ju neodkladne uhradila.

3. Žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že predžalobná výzva bola zaslaná na poslednú známu adresu žalovanej, pričom zásielka bola podaná na pošte 22.03.2021. Mala pridelené číslo RF 43482282, pričom bola žalovanej riadne doručená 23.03.2021 o 13:04 hod. Žalobca si teda všetky svoje povinnosti v súvislosti s doručovaním splnil. Je ale pravdou, že žalovaná uhradila dlh, sumu 21,50 eur, a to dňa 09.06.2021, kedy bola platba pripísaná na účet žalobcu. Z uvedeného dôvodu preto aj žalobca využil svoje dispozičné právo podľa § 144 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podanú žalobu v časti uplatňovanej istiny 21,50 eur zobral späť. Vo zvyšku trval na podanej žalobe. V závere podaného vyjadrenia zdôraznil, že faktúra na sumu 21,50 eur zo dňa

11.04.2018 splatná dňa 26.04.2018 bola vystavená opodstatnene, pričom nebola žalovanou riadne a včas uhradená. Nárok uplatnený žalobu je preto dôvodný. Žalobcovi v spojení s podaním žaloby vznikli trov konania, ktoré je žalovaná povinná žalobcovi nahradiť.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 CSP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 357 písm. m/ CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, a preto platobný rozkaz súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. V ostatnej časti zostáva platobný rozkaz súdu prvej inštancie nedotknutý, nakoľko nebol napadnutý opravným prostriedkom.

5. V preskúmvanej veci súd rozhodol platobným rozkazom na základe žalobcom tvrdených skutočností, o ktorých súd nemal pochybnosť. Čo do výroku o trovách konania (v celkovej výške 82,43 eur) podala odvolanie žalovaná, pričom namietala priznanie náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku a trov právneho zastúpenia.

6. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že pred preskúmaním vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu sa zaoberal prípustnosťou odvolania voči výroku o nároku i výške náhrady trov konania (ďalej tiež „výrok o trovách konania“). Výrok o trovách konania v platobnom rozkaze, vydanom sudcom, je súčasťou rozhodnutia, ktoré v zmysle ustanovenia § 265 ods. 1 veta druhá CSP je potrebné považovať pre účely konania o platobnom rozkaze za uznesenie. Ide vo svojej podstate zároveň o rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, proti ktorému je odvolanie prípustné podľa ustanovenia § 357 písm. m/ CSP a zároveň ide o rozhodnutie o výške trov konania, proti ktorému naopak odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s ust. § 357a contrario CSP). Z hľadiska posúdenia procesnej prípustnosti odvolania je potrebné tiež vychádzať z toho, že napadnutý výrok o trovách konania je v platobnom rozkaze, ktorý nevydal vyšší súdny úradník, ale sudca. V tejto súvislosti sa je potrebné zmieniť o tom, že platobný rozkaz môže v zmysle § 45 ods. 2 CSP v spojení s § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch vydávať vyšší súdny úradník, ak ho týmto oprávnením sudca poveril. Vydanie súdneho poverenia pre vyššieho súdneho úradníka, ktoré ho oprávňuje vydávať platobné rozkazy, je ale právom sudcu. Právo vyššieho súdneho úradníka vydávať platobné rozkazy teda nie je dané priamo zo zákona. Z toho vyplýva, že nie je možné vylúčiť vydanie platobného rozkazu samotným sudcom, k čomu aj v preskúmvanej veci došlo. Aj v takomto prípade naďalej platí, že na účely konania o platobnom rozkaze sa výrok o trovách konania považuje za uznesenie (§ 265 ods. 1 CSP). Vzhľadom na zákonom predpokladané rozhodnutie o nároku i o výške trov konania v platobnom rozkaze naraz (v prípade rozhodnutia sudcu) v takejto jednote je potom potrebné rozhodnutie o nároku a o výške trov konania vnímať aj z hľadiska odvolania a toto považovať za prípustné už len preto, že prípustným je odvolanie proti jeho procesne neoddeliteľnej časti (o nároku). Inak povedané, pokiaľ sudca rozhoduje vo veci platobným rozkazom, čo súčasný právny stav nevyklučuje, rozhodne tak o nároku, ako aj o výške trov konania. Z hľadiska posúdenia prípustnosti odvolania voči takémuto výroku nie je podstatné, že sudca nerozhodol len o nároku, ale aj o výške. V takomto prípade nebude opravným prostriedkom sťažnosť, ako je to v prípade, keď platobný rozkaz vydá súdny úradník (viď Veľké komentáre Števec, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol. Civilný sporový poriadok, str. 1204).

7. Z hľadiska úvah o posúdení procesnej prípustnosti odvolania, odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu, ktorý už viackrát vyslovil, že výklad relevantných právnych noriem nemôže byť taký formalistický, aby sa ním v konečnom dôsledku nielen zmaril účel súdnej ochrany, ale aj zabránilo v prístupe k súdnej ochrane z dôvodov, ktoré nemožno v právnom štáte v žiadnom prípade pričítať účastníkovi konania, ktorý sa tejto ochrane domáha (napr. III. ÚS 2/2015, II. ÚS 675/2016, II. ÚS 260/2020). Vo vzťahu k preskúmvanej veci odvolaciemu súdu sú známe aj obdobné prípady, kedy odvolacie súdy odvolanie proti výroku o trovách konania obsiahnutom v platobnom rozkaze, ktorý vydal sudca, odmietli s poukazom na nedostatok právomoci vo veci konať. Takýto výklad posúdenia prípustnosti opravného prostriedku však podľa názoru odvolacieho súdu odopiera sporovým stranám prístup k súdu, pretože sa zakladá na doslovnom výklade ust. § 357 písm. m/ CSP. Hoci okruh rozhodnutí súdu, proti ktorým CSP v § 357 odvolanie prípúšťa, je vymenovaný taxatívne, čo znamená, že proti uzneseniu, ktoré nie je uvedené v tomto ustanovení, odvolanie prípustné nie je (čo zdôrazňuje aj dôvodová správa k CSP, ktorá uvádza, že uvedené „ustanovenie koncepčne mení prípustnosť

odvolania voči uzneseniu súdu prvej inštancie v tom zmysle, že sa taxatívnou enumeráciou stanovuje okruh uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné. Proti akémukoľvek uzneseniu neuvedenému v odseku 1 odvolanie prípustné nebude...“), zákonodarca stále nevyklučuje, že môže dôjsť k procesnej situácii, ktorá nie je presne pokrytá (text zákona nedáva jasnú odpoveď). V takomto prípade je namieste použiť analógiu v procesnom práve v zmysle čl. 4 Základných princípov, na ktorých je postavený Civilný sporový poriadok. Presne o takú situáciu v preskúmvanej veci išlo.

8. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

9. Za trovy konania sa podľa právnej úpravy CSP považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (pozri § 156 CSP) do jeho skončenia (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 207/2019 zo dňa 26.09.2019 bod 50.). Je teda irelevantné, že určité výdavky vznikli v bezprostrednej súvislosti s týmto konaním, no pred jeho začatím (napr. v súvislosti s predžalobnou výzvou), pretože je vylúčené takéto výdavky považovať za trovy konania, keď nevznikli počas prebiehajúceho konania. Priznanie výdavkov, ktoré vznikli pred začatím konania v rámci náhrady trov konania, je vylúčené samotným znením citovaného ustanovenia § 251 CSP.

10. Z hľadiska vyššie uvedených úvah odvolací súd vyhodnotil námietky žalovanej ako nedôvodné. Predžalobnú výzvu možno subsumovať pod výdavky spojené s uplatneným pohľadávky, čo pripúšťa vyhláška č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v ustanovení § 13a ods. 1 písm. d). Ak strana, v danom prípade žaloba, má takéto výdavky, tieto môžu byť posúdené oprávnené, ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, čo v preskúmvanej veci zodpovedá zneniu obsahu samotnej žaloby (viď článok II.). Žalobca si náklady na predžalobnú výzvu uplatnil, ako príslušenstvo pohľadávky popri istine a úrokom z omeškanej sumy od 12.04.2018 do zaplatenia. V konečnom dôsledku na základe výzvy okresného súdu žalovaná uviedla, že napáda len výrok II., ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania. Povinnosť zaplatiť žalobcom uplatnenú pohľadávku vo výške 32,96 eur z titulu predžalobnej výzvy preto nenapadla. V opačnom prípade by jej podanie muselo byť posúdené ako odpor.

11. Čo sa týka žalobcovi priznanej náhrady trov konania a jej výšky, odvolací súd pri preskúmaní dôvodov napadnutého rozhodnutia vychádzal z odvolacích námietok žalovanej, ktorá len všeobecne spochybnila svoju povinnosť zaplatiť žalobcovi vyniknuté trovy konania, majúť za to, že o svojom dlhu voči žalobcovi nevedela. Uvedená skutočnosť, ale žalovanú nemôže zbaviť povinnosti zaplatiť žalobcovi trovy konania, pretože vo veci samej mal jednoznačne plný úspech. Odvolací súd tiež po preskúmaní predloženého vyúčtovania, ktoré je obsahom podanej žaloby, nedospel k záveru, že by náhrada trov konania bola žalobcovi priznaná nesprávne, resp. v nesprávnej výške odporujúcej z hora citovanej vyhláške.

12. Na záver odvolací súd konštatuje, že žaloba žalobcu bola v celom rozsahu dôvodná, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že žalovaná žalobcovi istinu samotného dlhu uhradila. Na základe zhora uvedeného, odvolací súd preto napadnutý výrok II. o trovách konania, ako vecne správny potvrdil.

13. Pokiaľ žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej v reakcii na úhradu istiny 21,50 eur zobral žalobu v uvedenej časti späť, odvolací súd predmetný dispozičný úkon považuje za neúčinný, pretože medzičasom platobný rozkaz vo výroku I. ukladajúcom povinnosť naplnenie istiny úrokov, ako aj trov predžalobnej výzvy, nadobudol právoplatnosť, pretože voči uvedenému výroku žalovaná odpor nepodala. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd o čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom nerozhodoval.

14. O trovách odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane návrh na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalovanej, ktorá vo veci úspech nemala.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)